

۷

ز آتشی که درخشد درون چشم سیاه ات
عجب که آب نشد برف گیسوان سفید ات!

بخشندگان - بزرگواران اند

شادا، آنان

کزین بخت برخوردارند.

برای این که برم بار زندگی بردوش

توان فیل و غرور عقاب می خواهم

روزگاری من جوان بودم

چه شادان!

نغمه ساز عاشقان بودم

به دوران

پس از آن لطف های صد رقمه

دور من خط کشیده اند همه!

لندن - آذرماه ۱۳۸۴